

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 25 maja 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. na podstawie ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego odmówił U. G. prawa do renty rodzinnej po zmarłym w dniu 26 sierpnia 1981 r. W. G.. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że W. G., w dniu śmierci, nie miał ustalonego prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z pobytem w miejscach, o jakich mowa w art. 4 ust.1 ww. ustawy.

/decyzja k.23 plik VI akt ZUS/

W dniu 8 czerwca 2016 r. do organu rentowego wpłynęło odwołanie U. G. od ww. decyzji. W treści odwołania U. G. wskazała, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie ustalił niezdolności do pracy W. G. w dniu jego śmierci, a ponadto, że zgodnie z przepisami, jej mąż nie musiał mieć ustalonego prawa do renty, aby w chwili obecnej mogła ona ubiegać się o należne jej świadczenie.

/odwołanie k.2/

W dniu 16 czerwca 2016 r. do Sądu Okręgowego w Łodzi wpłynęła odpowiedź organu rentowego na w/w odwołanie w której wniesiono o jego oddalenie. Organ rentowy przytoczył argumentację, jak w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

/odpowiedź na odwołanie k.3-3 odwrót/

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni U. G., urodzona (...), była **żoną** zmarłego W. G., urodzonego (...), **zmarłego 26 sierpnia 1981r.**, **od 21 lipca 1977r.** Z tego związku małżonkowie posiadają córkę J., urodzoną (...)

/okoliczności bezsporne/

W dniu **27 kwietnia 2016 r. U. G.** złożyła wniosek o rentę rodziną po zmarłym mężu. W wyniku rozpatrzenia powyższego wniosku organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję.

/wniosek, decyzja k.23 plik VI akt ZUS/

Na mocy wyroku Wojskowego Sądu Rejonowego w Warszawie z dnia 10 listopada 1951 r. W. G. został skazany za działalność polityczną związaną z walką o suwerenność i niepodległość - przebywał w więzieniu w okresie od dnia 22 października 1951 r. do dnia 21 listopada 1956 r. Postanowieniem Sądu Wojewódzkiego w Warszawie z dnia 28 września 1995 r. stwierdzono nieważność w całości wyroku Wojskowego Sądu Rejonowego w Warszawie z dnia 10 listopada 1951r.

/zaświadczenie k. 11 oraz postanowienie k.15 plik VI akt ZUS/

W. G. , po opuszczeniu zakładu karnego rozpoczął studia medyczne, których nie ukończył, natomiast ukończył studia dziennikarskie. W. G. pracował w okresie od 1.01.1957r. do 30.09.1959r. jako starszy statystyk medyczny w Przychodni (...) w D., od 1.01.1960r. do 31.03.1963r. jak kierownik sekcji Magazynu (...) w Zarządzie Aptek (...) , od 4.04.1963r. do 14.02.1964r. - jako starszy referent D. Eksploatacji w Zjednoczonych Zespołach (...), w okresie 1.04.1967 do 8.05.1968r. jako starszy ekonomista w D. (...) Zakładów (...), od 16.05.1968r. do 31.08.1974r. jako starszy instruktor w Biurze Zarządu Głównego Stowarzyszenia (...), od 1.09.1974r. do 26.08.1981r. jako kierownik sekcji w Wojewódzkim Urzędzie (...) w Ł. . /świadczenia pracy W. G. k. 3-11 akt ZUS, zeznania U. G. e- protokół rozprawy z dnia 14 grudnia 2016 r., płyta CD k. 32/

W. G. leczył się kardiologicznie (pierwszy zawał przeszedł na rok przed śmiercią) oraz psychiatrycznie.

W. G. zmarł na zawał serca w dniu 26 sierpnia 1981 r.

/ odpis skrócony aktu zgonu k.1 plik VI akt ZUS , zeznania U. G. e- protokół rozprawy z dnia 14 grudnia 2016 r., płyta CD k. 32/

W. G., w chwili śmierci, **nie posiadał ustalonego prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.**

/okoliczność bezsporna/

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie dowodów z dokumentów zawartych w aktach organu rentowego oraz w oparciu o zeznania wnioskodawczyni.

Wskazać należy , że zarówno wnioskodawczyni, jak i placówki medyczne , do których występował Sąd , nie dysponowały dokumentacją medyczną W. G. , a zatem w niniejszej sprawie nie było możliwym ustalenie rzeczywistego stanu zdrowia W. G. , czy stopień naruszenia sprawności jego organizmu powodował niezdolność do pracy , oraz ewentualnych przyczyn dysfunkcji jego organizmu w chwili zgonu. Analizując te okoliczności [związanych ze stopniem naruszenia sprawności organizmu W. G. , Sąd , miał na uwadze okresy jego aktywności po zwolnieniu z zakładu karnego w 1956r. tzn. aktywności naukowej [ukończył studia] i zawodowej [pracował do dnia śmierci].

Sąd oddalił wniosek U. G. o przesłuchanie zgłoszonych przez nią świadków na okoliczność stanu zdrowia jej męża , gdyż wniosek ten zmierzałby jedynie do wydłużenia niniejszego postępowania. Podkreślić należy , że punktem wyjścia w sprawach , w których rozpatrywana jest kwestia niezdolności do pracy [przed zgonem] w sytuacji śmierci osoby, jest dokumentacja medyczna , a tej w niniejszej sprawie nie przedstawiono. Ustalając kwestię niezdolności do pracy, Sąd nie może bowiem opierać się jedynie na zeznaniach świadków, których ocena stopnia , ewentualnego, naruszenia sprawności organizmu , jest subiektywna .

Z powyższych względów, w tej kwestii, Sąd nie mógł oprzeć się jedynie na zeznaniach wnioskodawczyni.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie jest niezasadne.

Zgodnie z **art. 12 ust. 2** ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego (tekst jednolity.: Dz. U. z 2016 r. , poz.1255) świadczenia pieniężne i inne uprawnienia, (a więc m.in. renta rodzinna) przewidziane w przepisach ustawy, o której mowa w ust. 1 (tj. ustawy z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin -tekst jednolity.: Dz. U. z 2016 r. , poz. 871) , z wyłączeniem uprawnienia określonego w art. 23b tej ustawy, przysługują na zasadach określonych w tych przepisach również:

1) osobom, które zostały uznane za niezdolne do pracy wskutek niezdolności do pracy pozostającej w związku z pobytem w miejscach, o których mowa w art. 3 i art. 4 ust. 1;

2) członkom rodzin pozostałym po osobach pobierających w chwili śmierci rentę z tytułu niezdolności do pracy, o której mowa w pkt 1.

Stosownie zaś do **art. 4. ust.1 pkt 1 i 2** ww. ustawy przepisy ustawy stosuje się również do osób, które podlegały represjom wojennym i okresu powojennego. Represjami w rozumieniu ustawy są okresy przebywania:

1) z przyczyn politycznych, narodowościowych, religijnych i rasowych:

a) w hitlerowskich więzieniach, obozach koncentracyjnych i ośrodkach zagłady,

b) w innych miejscach odosobnienia, w których warunki pobytu nie różniły się od warunków w obozach koncentracyjnych, a osoby tam osadzone pozostawały w dyspozycji hitlerowskich władz bezpieczeństwa,

c) w innych miejscach odosobnienia, w których pobyt dzieci do lat 14 miał charakter eksterminacyjny, a osoby tam osadzone pozostawały w dyspozycji hitlerowskich władz bezpieczeństwa;

2) z przyczyn narodowościowych i rasowych w gettach;

3) z przyczyn politycznych, religijnych i narodowościowych:

a) w więzieniach oraz poprawczych obozach pracy i poprawczych koloniach pracy podległych Głównemu Zarządowi O. i K. Poprawczych NKWD, a od marca 1946 r. (...) ZSRR,

b) na przymusowych zesłaniach i deportacji w ZSRR;

4) w więzieniach lub innych miejscach odosobnienia na terytorium Polski na mocy skazania w latach 1944-1956, na podstawie przepisów wydanych przez władze polskie, przez sądy powszechne, wojskowe i specjalne albo w latach 1944-1956 bez wyroku - za działalność polityczną bądź religijną, związaną z walką o suwerenność i niepodległość.

Ust 2. Przepisy ustawy stosuje się także do osób, które jako dzieci zostały odebrane rodzicom w celu poddania eksterminacji lub w celu przymusowego wynarodowienia.

Stosownie **do art.,12 ust.3.** za niezdolność do pracy pozostającą w związku z pobytem w miejscach, o których mowa w art. 3 i art. 4 ust. 1, uważa się niezdolność do pracy będącą następstwem zranień, kontuzji lub innych obrażeń lub chorób powstałych w związku z tym pobytem.

Odnosząc powyższe do niniejszej sprawy wskazać należy ,iż fakt przebywania przez W. G. w więzieniu z przyczyn politycznych w okresie od dnia 22 października 1951 r. do dnia 21 listopada 1956 r. pozostawał poza sporem ,a postępowania sprowadziło się do rozstrzygnięcia czy W. G., w chwili zgonu, był niezdolny do pracy w związku z powyższym pobytem w więzieniu. Podkreślić bowiem należy ,iż celem niniejszego postępowania było wykazanie czy wystąpienie obrażeń lub chorób, spowodowanych pobytem w więzieniu skutkowało powstaniem u niego niezdolności do pracy.

W niniejszej sprawie nie przedstawiono jednak żadnej dokumentacji medycznej , która w jakikolwiek sposób pozwoliłaby ocenić czy W. G. był w chwili śmierci niezdolny do pracy w następstwie zranień, kontuzji bądź innych obrażeń lub chorób powstałych w związku z pobytem w więzieniu. Subiektywne, zaś , przeświadczenie U. G. o istnieniu u jej męża niezdolności do pracy w związku z pobytem w więzieniu, nie mogło skutkować zmianą zaskarżonej decyzji.

Z dokonanych ustaleń wynika bowiem , że po opuszczeniu zakładu karnego [21.11.1956r.] W. G. rozpoczął studia medyczne, których wprawdzie nie ukończył, natomiast ukończył studia dziennikarskie. W. G. pracował w okresie od 1.01.1957r. do 30.09.1959r. jako starszy statystyk medyczny w Przychodni (...) w D., od 1.01.1960r. do 31 .03.1963r. jak kierownik sekcji Magazynu (...) w Zarządzie Aptek (...), od 4.04.1963r. do 14.02.1964r. - jako starszy referent D. Eksploatacji w Zjednoczonych Zespołach (...), w okresie 1.04.1967 do 8 .05.1968r. jako starszy ekonomista w D. (...) Zakładów (...), od 16.05.1968r. do 31.08.1974r. jako starszy instruktor w Biurze Zarządu Głównego Stowarzyszenia (...), od 1.09.1974r. do 26.08.1981r. jako kierownik sekcji w Wojewódzkim Urzędzie (...) w Ł. .

A zatem , po opuszczeniu zakładu karnego [21.11.1956r.] , do dnia śmierci był aktywny zawodowo , co implikuje uprawnioną tezę, że stopień naruszenia sprawności jego organizmu, nie powodował niezdolności do pracy.

W konsekwencji brak jest podstaw do przyznania wnioskodawcy prawa do renty rodzinnej i Sąd Okręgowy na podstawie art.477¹⁴§1 k.p.c. oddalił odwołanie o czym orzekł w sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawczyni

S.B.